

Goud of stro?

Lezen: 1 Korinthe 3:1-22

Aan de Korintiërs schrijft Paulus, dat hij “als een kundig bouwmeester” het fundament heeft gelegd, waarop anderen mogen voortbouwen. Hij was geroepen om als “apostel der heidenen” de eerste steen te leggen van de gemeente uit de volken. Het fundament van die gemeente – Jezus Christus – is volmaakt (1 Kor. 3:10-11). Maar de apostel waarschuwt:

“... Ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt... Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, hout, hooi of stro, ieders werk zal aan het licht komen. Want de dag zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt” (1 Kor. 3:10,12-13).

Wat deze beeldspraak betekent is niet onmiddellijk duidelijk. Goud, zilver, en edelgesteente zijn vanzelfsprekend kostbaar. Hout lijkt op het eerste gezicht ook goed – van cederhout werden immers prachtige paleizen gemaakt. Maar hooi en stro zijn vergankelijke en goedkope materialen. Hoewel er in Egypte met behulp van stro tichelstenen werden gebakken...

Brandbaar of niet?

Uit het tekstverband blijkt dat Paulus de brandbaarheid van de materialen op het oog had. Goed materiaal is onbrandbaar.

“... Hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken. Indien het werk, dat hij erop gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen, maar indien iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden...” (1 Kor. 3:13-15).

Omdat brandbaarheid het punt van de vergelijking was, beschouwde de apostel goud, zilver en edelgesteente als goede, en hout, hooi en stro als ondeugdelijke materialen.

Maar wat betekent brandbaar in Paulus' beeldspraak? En welke dag zal doen blijken hoe er is gebouwd?

De kanttekeningen van de Statenvertaling zeggen, dat de apostel bij "de dag die met vuur verschijnt" (1 Kor.3:13) het oog had op de toekomst, waarin "het licht der waarheid helderder zou gaan schijnen", maar dat kan niet de bedoeling van de tekst zijn geweest. Paulus had geen positieve verwachtingen van de nabije toekomst (vgl. 1 Tim. 4:1-5, 2 Tim. 3:1-13). En de "dag" waarover de apostel sprak is de dag waarop gelovigen voor hun arbeid zullen worden beloond (1 Kor. 3:14-15).

Paulus doelde op de komst van de Heere, die "de raadsragen der harten openbaar zal maken" (1 Kor. 4:5, vgl. Rom. 2:16, 2 Kor. 5:10). De apostel vroeg zich niet af, of wat zijn medewerkers op Christus hadden gebouwd over tien jaar nog overeind zou staan. Hij vroeg zich af, of hun bijdrage bestand zou zijn tegen de dag van de *Heer*. Zou hun werk voor Gods aangezicht kunnen bestaan?

Wijs of dwaas?

Paulus spreekt in 1 Kor.3 niet over de ongelovige wereld. Hij heeft het over mensen die op Christus aan het bouwen zijn, dus over *christenen*. Sommigen bouwen op de juiste manier, en anderen op een verkeerde. Christenen kunnen op het goede fundament met de verkeerde materialen gaan bouwen. Daarom moet "iedereen uitkijken, hoe hij erop bouwt" (1 Kor. 3:10).

Wat zal aan het vuur van de dag van de Heere weerstand kunnen bieden? Op die vraag had Paulus in zijn brief al antwoord gegeven. Wat in overeenstemming is met "de verborgen wijsheid Gods" (1 Kor. 2:7) en "de zin des Heren" (1 Kor. 2:16) – dát zal blijven bestaan. Maar wat op grond van de "wijsheid van deze eeuw" (1 Kor. 2:6), dus van menselijke wijsheid, tot stand is gekomen zal beslist in rook opgaan. Want de Heere heeft gezworen:

“Verderven zal Ik de wijsheid der wijzen, en het verstand der verstandigen zal ik verdoen” (1 Kor. 1:19).

In zijn brief geeft de apostel voorbeelden van verkeerde arbeid. Wie in mensen roemt, is verkeerd bezig (1 Kor. 1:31, 3:21-23). Wie op het éne fundament muren optrekt – zodat gelovigen uiteen worden gedreven – diens werk is van stro (1 Kor. 1:10-17, 3:3-4, 3:21). Wie in de tegenwoordige eeuw voor wijs wil doorgaan, die is in Gods ogen dwaas (1 Kor. 3:18-20). Wie de vrucht van zijn arbeid toeschrijft aan zijn eigen inspanningen, die berooft God van Zijn eer (1 Kor. 3:5-10).

Eigentijdse dwaasheid

Het is alsof Paulus vraagt: Noemt u zich een aanhanger van een bepaalde theologische stroming? Zulke stromingen zullen niet overeind blijven staan. Immers: “Waar is de Schriftgeleerde?” (1 Kor. 1:20). Noemt u zich naar een kerkvader of een kerkhervormer? Is die persoon dan voor u gekruisigd, of bent u tot zijn naam gedoopt? (1 Kor. 1:13). Identificeert u zich met een bepaalde rite (de doop?), een bepaald ambt (apostel?), of een bepaalde dag (de zevende?). Dat slaat nergens op. Want het gaat er niet om of u door mensen bent besneden of gedoopt of bevestigd of uitgezonden en of u op gezette tijden een rustdag houdt, maar of u een nieuwe schepping bent (vgl. Gal. 6:15, Fil. 3:1-11). Gelovigen uit de volken die voor godsdienstige inzetten en een godsdienstige kalender ijveren, gaan in tegen Gods geopenbaarde wil (Gal. 4:8-11, Kol. 2:16-23). Bent u er trots op dat uw theologische opleiding een academische status heeft? Streeft u naar maatschappelijk aanzien, en naar gezaghebbend spreken van uw kerk over politieke kwesties? Dan probeert u “wijs te zijn in deze eeuw”. Uw ijver is dan “dwaasheid voor God” (1 Kor. 3:18-19).

De kern

Vers 9 is de kern van Paulus' betoog. In dat vers staat:

“Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij”.

Wie zó over gemeentewerk denkt, is op de juiste manier bezig. Gód is aan het bouwen, alle groei is van Hém afkomstig. Mensen zijn medewerkers, maar die presteren niets – wat zij bijdragen is hun door God geschonken (1 Kor. 3:6-7). Gods akker of gebouw is niet een instituut of een vereniging, het zijn de gelovigen die samen de gemeente vormen. De Heere bouwt geen monumentale panden, Hij roept geen organisaties in het leven, Hij laat geen kerkgenootschappen groeien. Hij roept ménsen, zondert die van de wereld af, voegt hen tot één Lichaam samen en vormt hen om tot Zijn beeld. Wie zich op dát doel richt, werkt met Hem mee en bouwt met goud. Wie een ander oogmerk heeft, zal zijn werk in vlammen zien opgaan.

Een Vlaamse christen zei eens tegen mij: “Of de gemeente waartoe je behoort, zich houdt aan de Schrift, ontdek je pas wanneer je je vertrek aankondigt”. Toen ik vroeg of hij dat kon uitleggen, antwoordde hij: “Als men in de volgende samenkomst voor je bidt, aan God vraagt of je elders tot zegen mag zijn en je op je weg verder helpt – dan is alles in orde. Maar in de meeste gevallen zal men je overladen met verwijten. Men zal je onder druk zetten om van je voornemen af te zien. Vleselijke christenen gaan ervan uit dat de leden niet aan Christus toebehoren, maar aan hén”. Wat deze Vlaming opmerkte, had een parafrase van 1 Kor. 3:8 kunnen zijn. Bouwen we ons eigen koninkrijkje? Of laten we ons voor de opbouw van het éne Lichaam gebruiken?

Besluit

Er is op het kerkelijk erf heel wat gebouwd met hout, hooi en stro. Hoewel Paulus daartegen waarschuwt, biedt hij ook troost:

“... Indien iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden, doch hijzelf zal gered worden, maar als door vuur heen” (1 Kor. 3:15).

Het zal schokkend zijn om te zien dat wat niet strookte met Gods bedoelingen totaal is verdwenen. Het zal pijnlijk zijn om te ontdekken dat onze inspanningen voor God grotendeels waardeloos zijn geweest. Wie

dat meemaakt zal zich voelen alsof zijn levenswerk is verbrand. Maar *allen* die op Christus hebben gebouwd, zullen gered worden. Ook de bouwers die van ondeugdelijk materiaal gebruik hebben gemaakt worden gered, “maar als door vuur heen”. Ons Hoofd is al ons vertrouwen waard (vgl. 1 Kor. 1:30-31). Laten we ons dus beijveren om het voorbeeld van Paulus na te volgen en te bouwen met goud, zilver en edelstenen (1 Kor. 4:16).

[Gepubliceerd november 2002]